

sluttes, havde også været en følelig mangel på arbejdskraft i udvalgets sekretariat, som det ikke havde vist sig muligt at afhjælpe.

Ved et af undervisningsministeren stillet ændringsforslag indsattes som nævnt en bestemmelse, hvorefter der i finansåret 1968-69 stilledes *yderligere 20 mill. kr.* til rådighed for fondet. Dette var til dels et led i de kompensationsordninger, der tilsigtede at afbøde virkningerne af merværdiafgiftens stigning for den mindrebemidlede del af befolkningen, hvortil de unge under uddannelse måtte anses at høre.

Herudover var det fundet rimeligt at gennemføre en vis forøgelse af støttemidlerne til unge under uddannelse. Dette skyldtes, for så vidt angik de studerende ved de videregående uddannelser (lovens § 1, stk. 1), hovedsagelig det forhold, at den stigning i de studerendes leveomkostninger, der var en følge af den almindelige prisudvikling, ikke i fuldt omfang var blevet afhjulpet gennem den regulering af midlerne, der fandt sted på grundlag af svingningerne i reguleringspristallet og i elevtallene. Dette hang sammen med, at de studerendes forbrugssammensætning på visse punkter afveg fra den forbrugssammensætning, der lå til grund for beregningen af reguleringspristallet.

Med hensyn til de i lovens § 1, stk. 2-4, nævnte elevgrupper — gymnasieelever og studenterkursister, elever i 8.-10. klasse, realafdelingen og på realkursus samt lærlinge — var de øgede stipendiemidler begrundet med ønsket om at søge disse unges støttemuligheder væsentligt forbedret, idet de hidtidige bevillinger ikke havde vist sig tilstrækkelige til at dække de betydelige behov for støtte inden for disse elevkategorier.

Det blev af alle ordførere i folketinget beklaget stærkt, at det materiale, som skulle danne grundlaget for en hårdt tiltrængt revision af loven, endnu ikke forelå. Det blev dog på den anden side erkendt, at det var nødvendigt, at revisionen fandt sted på et forsvarligt grundlag, og den foreslåede udskydelse fik derfor tilslutning fra alle sider.

Også den foreslåede forøgelse af støttemidlerne fik almindelig tilslutning. *Socialdemokratiets* og *socialistiske folkepartis* medlemmer tog imidlertid *forbehold* over for den foreslåede *fordeling* af midlerne, da baggrunden herfor ikke fandtes tilstrækkeligt oplyst. *Hanne Reintoft* (VS) vurderede denne beskedne forbedring som en meget ringe politisk løsning på et meget brændende problem.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget enstemmigt.

102. Lov om statsgaranti for lån til haglskaderamte frugtavlere, gartnere og landmænd. (*Holger Hansen, Robert Christensen, Lembourn, Gerda Møller, Lindegaard Ramussen og Stinus*). [A. sp. 2343. C. sp. 215].